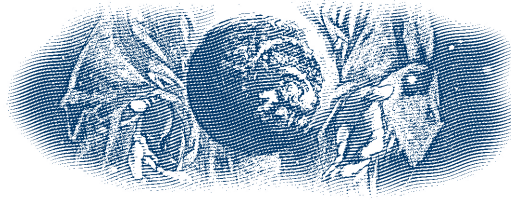

A világ megalkotása

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: 1Mózes 1:1-13; Jób 38:4-7; Ézsaiás 45:18;
2Korinthus 4:6; 2Péter 3:5; 1János 1:5; Jelenések 22:5

„Mert így szól az Úr, aki az eget teremté; Ő az Isten, aki alkotá a földet és teremté azt és megerősíté; nem hiába teremté azt, hanem lakásul alkotá: Én vagyok az Úr és több nincsen” (Ézs 45:18).

A tudósok egyre nagyobb ámulattal tekintenek az élőlények számára kifejezetten megfelelő földi életkörülményekre. Nem is csoda, hogy Mózes első könyvétől kezdődően az egész Biblia megerősíti az élet létezése mögötti tervezést és célt. Isten azzal töltötte az első három napot, hogy az alaktalan és üres bolygót élettérnek alkalmassá formázta, majd a másik három nap során élőlényekkel töltötte meg azt. E heti tanulmányunk a teremtés hetének első három napjára összpontosítja a figyelmet.

Egyes tudósok kifogásolják a gondolatot, miszerint Isten bármiféle szándékot „kényszerített” volna a természetre, és nemcsak hagyta, hogy az anyagi világ „önmaga” legyen, a feltehetőleg benne lévő természetes folyamatok révén fejlődjön ki. Ez gyakori téma a „teista evolúció” (ami szerint Isten irányította a természetes evolúció folyamatait) különféle változatainak képviselői között. Csakhogy az efféle gondolatok nem egyeztethetők össze a Szentírással, sem a teremtést illető nézeteinkkel. A világegyetemnek nincs saját szándéka. A természet világa nem független Istentől, hanem éppen ez lett Isten választott színtere teremtményei iránti szeretetének kifejezésére.

január 6.

„KIETLEN ÉS PUSZTA”

„Kezdetben teremté Isten az eget és a földet. A föld pedig kietlen és pusztá vala, és setétség vala a mélység színén, és az Isten Lelke lebeg vala a vizek felett” (1Móz 1:1-2). Mit tudhatunk meg e versekből arról, hogy milyen volt a föld, mielőtt Isten elkezdte az élet teremtését rajta?

A Biblia a teremtés történetével kezdődik, a teremtés története pedig először is kimondja, hogy Isten a Teremtő. Majd pedig leírja, hogy milyen állapotban volt a világ, amikor Isten kezdte a birtokbavételre előkészíteni. A történet elején már létezett maga a bolygó, csak nem volt megformázva, lakatlan, sötét és vizes volt. A következő versek közlik, hogyan tette az Úr a földet lakható helyé, ami után különféle élőlényekkel benépesítette. A szövegből nem derül ki pontosan, hogy mikor jöttek létre a föld sziklái, ill. a víz. Azt viszont megtudjuk, hogy világunk nem volt mindig alkalmas életté, csak Isten tette által vált azzá.

Ézs 45:18 verse szerint mi volt Isten szándéka a teremtéskor?

Amikor Isten megteremtette magát a földet, még nem voltak meg rajta az élethez szükséges feltételek. A Biblia hallgat arról, hogy mennyi idő telt el a sziklák és a víz kezdeti megteremtése, meg a környezet világanak és az élőlényeknek a létrehozása között. Vannak olyan tudósok, akik szerint a kettő közvetlenül követte egymást, mások pedig hosszú közbeeső idővel számolnak.

Viszont tény, hogy nem tudjuk, persze ennek igazából nincs is jelentősége. A föld anyagát mindenképpen Isten teremtette meg, majd az általa kiválasztott időpontban kialakította rajta az élet számára alkalmas körülményeket. Itt az a lényeg, hogy az Úrnak nem kellett a mindig meglévő anyagra hagyatkoznia. Azt az anyagot használta fel, amit valamikor korábban Ő teremtett meg, de ami még kezdetleges állapotban (*tohú vábohú*, azaz „kietlen és pusztá”) volt. Majd pedig utána, szavának erejével teremtette életre alkalmassá világunkat.

„LEGYEN VILÁGOSSÁG”

„És monda Isten: Legyen világosság: és lőn világosság. És látá Isten, hogy jó a világosság; és elválasztá Isten a világosságot a sötétségtől. És nevezé Isten a világosságot nappalnak, és a sötétséget nevezé éjszakának: és lőn este és lőn reggel, első nap” (IMóz 1:3-5). Milyen tanítás rejlik e versekben a teremtés első napját illetően?

A világosság Isten parancsára jelent meg. Isten szava határozta meg a teremtés állapotát. Valamint a világosság „jó” volt. Talán eltűnődünk azon, miért mondja a szöveg, hogy „látta” Isten a világosságot. Fér-e bármi kétség ahhoz, hogy Isten mindent lát? Ennek a résznek az a lényege, hogy még az Úr szemében is jó volt az általa teremtett világosság. Azért tudjuk, hogy jó a világosság, mert maga Isten értékelté annak. A következő pont, hogy Isten választotta el a világosságot a sötétségtől. A fény és a sötétség egyaránt az uralma alá tartozik, tevékenységét és tudását egyik sem befolyásolja (lásd Zsolt 139:12). Ő adott nevet az idő sötét, ill. világos szakaszainak, nappalnak és éjszakának nevezve azokat. Istennek van joga nevet adni az időszakoknak, mivel Ő teremtette az időt. Úr az idő felett, tehát Őt nem korlátozza az idő, az idő is Istentől függ.

Továbbá ebben a szakaszban benne van még az is, hogy a sötétség szakasza és a világosság szakasza együttvéve alkot egy napot. Sokat írtak már arról, hogy mi is a „nap” jelentése a teremtés történetében. Ezt a kérdést majd a későbbiekben taglaljuk részletesen, most azonban elég futólag annyit megjegyezni, hogy az első nap is épp úgy egy sötét és egy világos időszakból állt, mint a mai napok. Azt is meg kell említeni, hogy a világosság az Isten jelenlétét kísérő egyik jellemző tulajdonság. Nem kell azt feltételeznünk, hogy a teremtés első napján találta volna fel a világosságot az Úr, hiszen Isten létezett már a föld teremtése előtt is, és lényével kapcsolatban gyakran említjük a világosságot (lásd 1Jn 1:5; Jel 22:5). A teremtéskor a korábban sötét bolygón honosult meg a világosság.

Akkor hogyan létezhetett nappal és éjszaka már azelőtt, hogy a teremtési történet szerint Isten megalkotta a napot? Mózes biztosan tudott a nap és a nappali világosság kapcsolatáról. Nyilvánvaló ismeretei ellenére mégis az első napon említetteket írta a világosságról és a sötétségről. Isten bizonyára olyan ismeretet közölt vele a teremtésről, amit jelenleg nem értünk, olyasmit, amiről nem értesülhetünk a természet világát megfigyelve.

AZ ÉG MEGTEREMTÉSE

„És monda Isten: Legyen mennyezet a víz között, amely elválassza a vizeket a vizektől. Teremté tehát Isten a mennyezetet, és elválasztá a mennyezet alatt való vizeket, a mennyezet felett való vizektől. És úgy lőn. És nevezé Isten a mennyezetet égnek: és lőn este, és lőn reggel, második nap” (1Móz 1:6-8).

Isten teremtette meg az égboltot, határozta meg funkcióját és adta neki az ég nevet. Az a szerepe, hogy az alatta és a felette lévő vizeket elválassza. Ma az ég kifejezés alatt értjük egyrészt az atmoszférát, ami a föld környezetének része, másrészt az atmoszférán túli űrt, ahol van a nap, a hold meg a csillagok. Az atmoszféra az égnek az a része, ami a teremtés második napján jött létre, és ami lehetővé teszi a víz felfelé áramlását. A víz elpárolog és az atmoszférába jut, ahonnan azután a föld bármely része fölé elkerülhet. Majd ismét visszatér a föld felszínére, akár páráként, ahogy 1Móz 2:6 verse leírja, akár eső formájában.

Isten adott nevet az égboltnak, ezzel jelezte uralmát felette. Az elnevezés ak-tusa utal rá, hogy Isten fennhatósága kiterjed a térre. A tér semmiképpen nem korlátozza Isten cselekedeteit, hiszen azt is Ő teremtette és uralja. Hasonlóan ahhoz, ahogy a világosságot megteremtette az első nap vége előtt, az égboltozat megteremtése is elkészült a második nap vége előtt, ami szintén egy sötét időszakból, az estéből, majd világos időszakból, a nappalból állt.

Sok vita folyt magáról az *égbolt* kifejezés jelentéséről. A héber *ráqí'a* szó az *égbolt* mellett még vékonyra kikalapált fémlemezt is jelent. A bibliakritikusok szerint az ókori zsidók úgy képzeltek, hogy a föld felett egy szilárd boltozat helyezkedett el, de mivel ilyesmi nem létezik, a bibliai leírás nyilvánvalóan helytelen. Csakhogy ez az érvelés nem helytálló. Az *égboltozat* szó ebben az összefüggésben együttesen vonatkozik az atmoszférára és a világűrre. Elegendő a közvetlen szöveggörnyezetet megfigyelni ahhoz, hogy tudjuk, miről is van itt szó. *Mózes első könyvében* találjuk azt is, hogy a madarak „*az ég mennyezetének színén*” (1Móz 1:20) repülnek. Másutt pedig úgy olvassuk, hogy a nap és a hold is „*az ég mennyezetén*” (1Móz 1:14) helyezkedik el. Természetesen a madarak nem azon a részén repdesnek a *ráqí'á*-nak (*égboltnak*), ahol a nap és a hold található.

Valóban olvasunk olyasmit a teremtési beszámolóban is, ami titok marad, egy dolog azonban egészen világosan szembetűnik: a teremtésben semmi szerepe nem volt a véletlennek. Miért fontos ezzel tisztában lennünk korunkban, amikor sokan úgy hiszik, hogy a földi élet kialakulásában fő szerepet játszott a véletlen?

ÉLETTÉR

Olvassuk el 1Móz 1:9-13 szakaszát! Próbáljuk meg elképzelni, ahogy Isten hatalmas teremtő ereje megnyilvánult az ebben a részben leírtak végrehajtásakor! Hogyan találunk itt logikus magyarázatot az ősrégi kérdésre: „Melyik volt előbb, a tyúk vagy a tojás?”

Addig víz borította a földet. Isten megváltoztatta a föld felszínét, létrehozta a vizet befogadó medencéket, amelyek így tengert képeztek, és előtűnhettek a kontinensek. Erre azért volt szükség, hogy életteret biztosítson az embernek, akinek megteremtését eltervezte. Emiatt a föld harmadik fizikai jellemzőjének elválasztását is meg kellett tennie. (Az első szétválasztás a világságot és a sötétséget, a második az égbolt alatti és feletti vizeket, a harmadik pedig a szárazföldet és a tengereket különítette el.)

Valamint Isten harmadszor is nevet adott. Elnevezte azt, amit így különválasztott: a „szárazat” elnevezte „földnek”, a vizeket pedig tengereknek, ami szintén Isten uralmát fejezte ki a tér fölött. Az Úr megvizsgálta a száraz területek és a tengerek elhelyezkedését, majd kijelentette, hogy „jó”.

A harmadik napon azután egy újabb teremtő tettről is olvasunk. A szárazföld biztosított teret ahhoz, hogy Isten elhelyezze az élelemkészletet a terve szerint nem sokkal azután életre hívandó teremtményeknek. Szólt, mire a szárazföldből (talajból) növények nőttek ki. Kifejezetten a fűféléket, fűszernövényeket és gyümölcsfákat említi a szöveg, mint amit Isten a földi állatoknak és az embernek is tápláléklul szánt. Nem derül ki pontosan, hányféle növényt is teremtett Isten, az viszont egyértelmű, hogy kezdettől fogva számos, különféle növény létezett. A ma látottakból megállapíthatjuk, hogy az élet formáinak hihetetlenül sok változata volt. A Szentírás azt is világosan közli, hogy nem egy közös ősből evolválódott minden növény, hanem már kezdettől fogva különféle növények léteztek. Az evolucionista biológia alapvető tétele, hogy a növények is egyetlen közös őstől erednek, ez viszont ellentmond a bibliai beszámolónak.

Gondoljunk csak a zöldség- és gyümölcsfélék vagy egyéb ehető növények megszámlálhatatlanul sok fajtájára! Hogyan tanúsítják ezek is Isten nagy szeretetét? Miért tűnik aligha elképzelhetőnek az az evolúciós tanítás, hogy véletlenszerű folyamatok lévén alakult ki minden?

ISTEN MINDENHATÓ SZAVA

Mit tudhatunk meg a következő szakaszokból Isten szavának erejéről?

Ézs 55:11 _____

2Kor 4:6 _____

2Pt 3:5 _____

A Bibliából tudjuk, hogy Isten a semmiből teremtett, szavának erejével, aminek semmi nem állt ellen, és a teremtés küzdelem, harc nélkül történt. Az ókori világban a teremtéssel kapcsolatban csak az izraeliták képviselték ezt a nézetet. A legtöbb nem bibliai teremtéstörténetnek különféle küzdelmek és az erőszak is részét képezi. Például az ősi babiloniaiak teremtési történetében a rettenetes Apsunak és feleségének, Tiamatnak számos gyermeke lesz, az istenek, akiket azután ők meg akartak ölni, de a küzdelmekben meghal Tiamat. A testét két részre vágják, és egyik feléből lett az ég, a másikkól pedig a föld.

A modern ember is előállt egy teremtési történettel, amelyben nagy szerepe van az erőszaknak. E történet szerint Isten szándékosan teremtette olyanak a világot, hogy különféle dolgok terén hiányt szenvedjen, ami versenyre készíti az egyedeket, miközben a gyengéket elpusztítják az erősebbek. A modern történet értelmében az idők folyamán az élőlények szervei egyre bonyolultabbá váltak, míg végül megjelent az ember, de végső soron minden élőlény egy közös őstől származik.

Csakhogy az evolúciós elmélet „istenei” (a véletlenszerű mutáció és a természetes kiválasztódás) egyáltalán nem olyanok, mint a Biblia Istene. A Bibliából úgy ismerhetjük meg Istent, hogy Ő az, aki a gyengéket védi és túláradoan gondoskodik minden teremtményről. Nem Istentől ered a halál, a szenvedés és a többi rossz dolog. Ellenkezőleg! Ezek mind az Isten uralma elleni lázadás természetes következményeiként jelentek meg. Az evolúciós elmélet „istenei” a versenyhelyzetet és a gyengéknek az erősek általi elpusztítását használják fel a „teremtéshez”. Sőt, éppen ezek miatt van halál és szenvedés, hiszen e felfogás képviselői szerint a halál és a szenvedés egyaránt a „teremtés” eszköze.

Ebből következően Mózes *első könyve* 1. és 2. fejezetét nem lehet összhangba hozni a modern evolúciós elképzeléssel, ami teljes egészében ellentétes a bibliai teremtéstörténettel.

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

Noha a Szentírás nem mondja ki konkrétan, de alapos *bibliai* okunk van hinni, hogy a világmindenség már jóval a földi élet kezdete előtt létezett. Először is, Jób 38:4-7 verseiben arról olvashatunk, hogy léteztek olyan élő teremtmények, akik örömmel kiáltottak fel, amikor Isten formát adott a földnek. Ebből következtethetünk arra, hogy a világegyetemnek voltak lakói a föld teremtése előtt is. 1Kor 4:9 versében a figyelő világegyetemre tett utalás talán ugyanilyen lényekre céloz. Másodszer pedig a kígyó már ott volt az Éden kertjében Ádám és Éva bűnesete előtt is. Jel 12:9 a kígyót Sátánnal azonosítja, aki levettetett a mennyből. Jézus kijelentette, hogy látta, amikor ez történt (Lk 10:18). Ez 28:14-15 ír az oltalmazó kérubról, aki először tökéletes volt, majd később fellázadt. Ez szintén arra utal, hogy Sátán lázadása előtt volt egy időszak, amikor még Luciferként szabadon mozoghatott a világegyetemben. Ezek a bibliaszövegek mind azt jelzik, hogy Isten nem Ádámot és Évát teremtette elsőként.

„A föld rendkívül szép volt úgy, ahogy Alkotója kezéből kikerült. Felszínét hegyek, dombok és síkságok tették változatossá; elragadó folyók és gyönyörű tavak tarkították. De azok nem meredek, zord dombok és hegyek voltak, tele félelmetes lejtőkkel és ijesztő szakadékokkal, mint a mostaniak. A föld sziklás vázának éles, érdes peremeit betemette a termékeny talaj, amely mindenütt gazdag növényzettől zöldellt. Nem voltak visszataszító mocsarak és sivár pusztaságok. Mindenütt bájos cserjék és pompás virágok köszöntötték az embert. A magaslatokat fák koronázták, fenségesebbek, mint a mostaniak. A levegő tiszta és egészséges volt, mentes káros kigőzölgéstől. A táj szépsége túlszárnyalta a legpompásabb palota díszes parkját. Az angyalsereg gyönyörködve nézte ezt a képet, és örvendezett Isten csodálatos művének” (Ellen G. White: *Pátriárkák és próféták*. Budapest, 1993, Advent Kiadó. 18. o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

- 1) Soroljunk fel olyan jellemzőket, amelyek a teremtés tervezettségét támasztják alá!
- 2) Milyen indokkal igazolhatjuk azt az állítást, hogy a bibliai teremtés tana nem összeegyeztethető az evolúciós elmélettel?
- 3) Mózes első könyvének teremtési beszámolójában kétségkívül vannak olyan elemek, amelyeket nem tudunk megmagyarázni. Ez viszont miért nem ok arra, hogy ne fogadjuk el a világ teremtéséről szóló, szó szerint értendő beszámolóként?

SZEGEDI KOVÁCS GYÖRGY: FEHÉR

Látod milyen szép fehér lett,
mutatott anyuka
a kötélén száradó ingekre,
és lehullott az első hó,
ami sokkal fehérebben vakított,
mint a kötélén a kérkedők,
aztán az Isten borított ránk
bársonyosan
egy fehéren izzó köntöst;
alig tudtunk
egymás szemébe nézni.